

DYREKTYWA 2006/122/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**z dnia 12 grudnia 2006 r.****zmieniająca po raz trzydziesty dyrektywę Rady 76/769/WE w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich odnoszących się do ograniczeń we wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu niektórych substancji i preparatów niebezpiecznych (sulfonianów perfluorooktanu)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) OECD (Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju) przeprowadziła ocenę zagrożenia na podstawie informacji udostępnionej w lipcu 2002 r. Z oceny tej wynika, że sulfoniany perfluorooktanu (zwane dalej „PFOS”) są substancjami trwałymi, wykazującymi zdolność do bioakumulacji oraz toksycznymi dla ssaków i, w związku z tym, stanowią powody do obaw.
- (2) Zagrożenia dla zdrowia i środowiska stwarzane przez PFOS zostały ocenione zgodnie z zasadami określonymi w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 793/93 z dnia 23 marca 1993 r. w sprawie oceny i kontroli ryzyk stwarzanych przez istniejące substancje ⁽³⁾. Ocena ryzyka wskazała potrzebę ograniczenia zagrożeń dla zdrowia i środowiska.
- (3) Przeprowadzono konsultacje z Komitetem Naukowym ds. Zagrożeń dla Zdrowia i Środowiska (zwanym dalej „SCHER”). SCHER stwierdził, że PFOS spełniają kryteria pozwalające zaklasyfikować je jako substancje o wysokiej trwałości, wykazujące dużą zdolność do bioakumulacji i toksyczne. PFOS mogą także przenosić się na dalekie odległości oraz powodować szkodliwe skutki uboczne, w związku z czym spełniają kryteria pozwalające na uznanie ich, zgodnie z konwencją sztokholmską ⁽⁴⁾, za trwałe zanieczyszczenia organiczne (zwane dalej „POP”). SCHER stwierdził potrzebę przeprowadzenia dalszej naukowej oceny ryzyka stwarzanego przez PFOS, ale jednocześnie zgodził się z opinią, że środki mające na celu zmniejszenie ryzyka mogą okazać się niezbędne dla uniknięcia przywrócenia poprzednich zastosowań PFOS. Według SCHER bieżące zastosowania krytyczne w przemyśle lotniczym, przemyśle półprzewodników oraz

przemyśle fotograficznym nie wydają się stwarzać istotnych zagrożeń dla środowiska lub zdrowia ludzi, pod warunkiem że ich emisja do środowiska oraz narażenie na ich działanie w miejscu pracy będą zminimalizowane. W odniesieniu do środków gaśniczych pianotwórczych, SCHER podziela opinię, że przed podjęciem ostatecznej decyzji powinno się ocenić zagrożenia dla zdrowia i środowiska stwarzane przez substytuty. SCHER zgadza się także z ograniczeniem wykorzystywania PFOS w przemyśle galwanicznym, jeżeli nie istnieją inne dostępne środki, które mogłyby być stosowane w celu znacznego zmniejszenia emisji podczas pokrywania galwanicznego.

- (4) W celu ochrony zdrowia i środowiska niezbędne zatem wydaje się ograniczenie wprowadzania do obrotu i stosowania PFOS. Niniejsza dyrektywa ma na celu objęcie swoim zakresem znacznej części zagrożeń wynikających z narażenia. Inne mające niewielką skalę zastosowania PFOS nie wydają się stwarzać zagrożeń i z tego powodu są obecnie wyłączone. Należy jednak zwrócić szczególną uwagę na procesy galwaniczne z wykorzystaniem PFOS; w związku z tym emisja będąca wynikiem tych procesów powinna być ograniczana do minimum poprzez stosowanie najlepszych dostępnych technik (tak zwanych „BAT”) – z pełnym uwzględnieniem wszelkich odpowiednich informacji zawartych w dokumencie referencyjnym w sprawie najlepszych dostępnych technik dotyczącym powierzchniowej obróbki metalu i materiałów z tworzyw sztucznych – opracowanych zgodnie z dyrektywą Rady 96/61/WE z dnia 24 września 1996 r. dotyczącą zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli ⁽⁵⁾ (dyrektywa IPPC). Ponadto państwa członkowskie powinny sporządzić wykazy tych zastosowań, tak aby możliwe było uzyskanie informacji o rzeczywistych ilościach wykorzystywanych i emitowanych.
- (5) Półprodukty oraz artykuły zawierające PFOS powinny również podlegać ograniczeniom w celu ochrony środowiska. Ograniczenia powinny obejmować wszystkie produkty i artykuły, do których PFOS są celowo dodawane, przy czym należy mieć na uwadze, że możliwe jest wykorzystywanie PFOS tylko w niektórych odrębnych częściach lub w powłokach niektórych produktów i artykułów, takich jak wyroby włókiennicze. Niniejsza dyrektywa powinna wprowadzać ograniczenia wyłącznie w stosunku do nowych produktów i nie powinna stosować się do produktów już używanych lub wprowadzonych do obrotu na rynku artykułów używanych. Istniejące zapasy środków gaśniczych pianotwórczych zawierających PFOS powinny jednak zostać zidentyfikowane, a ich stosowanie powinno być dozwolone jedynie przez ograniczony czas, w celu zapobieżenia ewentualnej dalszej emisji będącej wynikiem wykorzystywania takich produktów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 195 z 18.8.2006, str. 10.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 25 października 2006 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 11 grudnia 2006 r..

⁽³⁾ Dz.U. L 84 z 5.4.1993, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 2006/507/WE z dnia 14 października 2004 r. dotycząca zawarcia, w imieniu Wspólnoty Europejskiej, Konwencji sztokholmskiej w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych (Dz.U. L 209 z 31.7.2006, str. 1).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 257 z 10.10.1996, str. 26. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 166/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 33 z 4.2.2006, str. 1).

- (6) Dla zapewnienia ostatecznego wycofania PFOS z użycia, Komisja powinna dokonywać przeglądów każdego z odstępstw objętych niniejszą dyrektywą, gdy zaistnieje ku temu podstawa w postaci nowych informacji dotyczących zastosowań i opracowanych bezpieczniejszych rozwiązań alternatywnych. Dane odstępstwo mogłoby być nadal dopuszczane jedynie z istotnych względów pod warunkiem że nie istnieją bezpieczniejsze substancje lub technologie, technicznie i ekonomicznie możliwe do wykorzystania, oraz że w celu zminimalizowania emisji PFOS stosowane są najlepsze dostępne techniki.
- (7) Przypuszcza się, że kwas perfluorooktanowy (zwany dalej „PFOA”) i jego sole mają profil ryzyka zbliżony do profilu PFOS; w związku z tym należy monitorować działania podejmowane w zakresie oceny ryzyka i dostępność bezpieczniejszych rozwiązań alternatywnych oraz określić, jakie środki mające na celu zmniejszenie ryzyka – w tym ograniczenia we wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu – powinny, w razie potrzeby, być stosowane w Unii Europejskiej.
- (8) Dyrektywa 76/769/EWG ⁽¹⁾ powinna zatem zostać odpowiednio zmieniona.
- (9) Celem niniejszej dyrektywy jest wprowadzenie zharmonizowanych przepisów w odniesieniu do PFOS w celu zachowania rynku wewnętrznego przy równoczesnym zapewnieniu wysokiego poziomu ochrony zdrowia i środowiska zgodnie z wymogami art. 95 Traktatu.
- (10) Niniejsza dyrektywa pozostaje bez uszczerbku dla prawodawstwa wspólnotowego ustanawiającego minimalne wymogi ochrony pracowników, w szczególności dla dyrektywy Rady 89/391/EWG z dnia 12 czerwca 1989 r. w sprawie wprowadzenia środków w celu poprawy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy ⁽²⁾ oraz opierających się na niej dyrektywach szczegółowych, w szczególności dyrektywy 2004/37/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie ochrony pracowników przed zagrożeniem dotyczącym narażenia na działanie czynników rakotwórczych lub mutagennych podczas pracy (szósta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy Rady 89/391/EWG) (tekst ujednolicony) ⁽³⁾ oraz dyrektywy Rady 98/24/WE z dnia 7 kwietnia 1998 r. w sprawie ochrony zdrowia

i bezpieczeństwa pracowników przed ryzykiem związanym ze środkami chemicznymi w miejscu pracy (czternasta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) ⁽⁴⁾,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Załącznik I do dyrektywy 76/769/EWG zostaje niniejszym zmieniony zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują najpóźniej do dnia 27 grudnia 2007 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują one Komisji tekst tych przepisów i tabelę korelacji między tymi przepisami i niniejszą dyrektywą.

Państwa członkowskie stosują wspomniane przepisy od dnia 27 czerwca 2008 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia są określane przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 12 grudnia 2006 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
J. BORRELL FONTELLES
Przewodniczący

W imieniu Rady
M. PEKKARINEN
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 262 z 27.9.1976, str. 201. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/90/WE (Dz.U. L 33 z 4.2.2006, str. 28).

⁽²⁾ Dz.U. L 183 z 29.6.1989, str. 1. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003.

⁽³⁾ Dz.U. L 158 z 30.4.2004, str. 50. Sprostowanie opublikowane w Dz.U. L 229 z 29.6.2004, str. 23.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 131 z 5.5.1998, str. 11. Dyrektywa zmieniona Aktem przystąpienia z 2003 r.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do dyrektywy 76/769/EWG dodaje się pkt 52 w brzmieniu:

„52. Sulfoniany perfluorooktanu (PFOS) $C_8F_{17}SO_2X$ (X = OH, sole metali (O-M+), halogenek, amid i inne pochodne, w tym polimery)	(1) Nie mogą być wprowadzane na rynek lub stosowane jako substancja lub składnik preparatów w stężeniach równych lub powyżej 0,005 % masy. (2) Nie mogą być wprowadzane na rynek w półproduktach lub artykułach lub ich częściach, jeżeli stężenie PFOS jest równe lub wyższe od 0,1 % masy obliczanej w stosunku do masy strukturalnie lub mikrostrukturalnie odrębnych części zawierających PFOS, lub w wyrobach włókienniczych bądź innych materiałach powlekanych, jeżeli gęstość PFOS jest równa lub wyższa od 1 $\mu\text{g}/\text{m}^2$ powlekanego materiału. (3) Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i 2 nie stosuje się do następujących wyrobów ani do substancji i preparatów potrzebnych do ich wyprodukowania: a) powłok fotolitograficznych lub antyrefleksyjnych stosowanych w procesach fotolitograficznych, b) powłok fotograficznych stosowanych do filmów, papieru lub płyt drukowych, c) filtrów mgły olejowej stosowanych w niedekoracyjnym twardym chromowaniu (VI) galwanicznym oraz środków zwilżających wykorzystywanych w kontrolowanych systemach galwanizacji, gdzie ilość PFOS uwalnianych do środowiska jest ograniczona do minimum dzięki pełnemu stosowaniu odpowiednich najlepszych dostępnych technik, opracowanych zgodnie z dyrektywą Rady 96/61/WE z dnia 24 września 1996 r. dotyczącą zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (*), d) cieczy hydraulicznych na potrzeby lotnictwa. (4) W drodze odstępstwa od ust. 1 środki gaśnicze pianotwórcze wprowadzone na rynek przed dniem 27 grudnia 2006 r. mogą być wykorzystywane do dnia 27 czerwca 2011 r. (5) Ustępy 1 i 2 stosuje się bez uszczerbku dla rozporządzenia (WE) nr 648/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie detergentów (**). (6) Nie później niż do dnia 27 grudnia 2008 r. państwa członkowskie sporządzają i podają do wiadomości Komisji wykaz zawierający: a) procesy objęte odstępstwem, o którym mowa w ust. 3 lit. c), oraz ilości PFOS w nich wykorzystywane i emitowane w ich wyniku, b) istniejące zapasy środków gaśniczych pianotwórczych zawierających PFOS. (7) Gdy tylko nowe szczegółowe informacje na temat zastosowań oraz bezpieczniejszych substancji lub technologii alternatywnych w przypadku tych zastosowań stają się dostępne, Komisja dokonuje przeglądu każdego z odstępstw, o których mowa w ust. 3 lit. a) – d), tak aby: a) PFOS zostały stopniowo wycofane z użycia, gdy tylko stosowanie bezpieczniejszych rozwiązań alternatywnych stanie się technicznie i ekonomicznie wykonalne, b) odstępstwa mogły być nadal dopuszczane z istotnych względów, dla których bezpieczniejsze rozwiązania alternatywne nie istnieją, pod warunkiem że przekazane zostaną informacje o tym, jakie działania podjęto w celu znalezienia bezpieczniejszych rozwiązań alternatywnych, c) emisja PFOS do środowiska została zminimalizowana poprzez zastosowanie najlepszych dostępnych technik. (8) Komisja monitoruje działania podejmowane w zakresie oceny ryzyka oraz dostępność bezpieczniejszych substancji lub technologii alternatywnych dotyczących stosowania PFOA i substancji pochodnych oraz proponuje wszelkie niezbędne środki mające na celu zmniejszenie zidentyfikowanego ryzyka – w tym ograniczenia we wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu – w szczególności w przypadkach, gdy dostępne są bezpieczniejsze substancje lub technologie alternatywne, technicznie i ekonomicznie możliwe do wykorzystania.”
---	---

(*) Dz.U. L 257 z 10.10.1996, str. 26. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 166/2006 (Dz.U. L 33 z 4.2.2006, str. 1).

(**) Dz.U. L 104 z 8.4.2004, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 907/2006 (Dz.U. L 168 z 21.6.2006, str. 5).